

KRISTAUS ARALIAUS

LAIVAS

No. 52. Mt. XIX.

Gruod.-Dec. 30, 1939

NAUJŪJŲ METŲ ŠVENTĖ

LEKCIJA

Tit. 2, 11-15.

MUSŲ Išganytojo Dievo malonė pasirodė visiems žmonėms ir mokina mus, kad išsižadėję bedievytės ir pasaulinių geidulių, gyventumėm šiame pasaulyje blaiviai, teisingai ir maldingai, laukdami palaimintonios vilties ir ateinant garbės didžiojo Dievo ir mūsų Išganytojo Jėzaus Kristaus, kurs pats save davė už mus, kad mus atpirktų iš visokios neteisybės ir apvalytų pats sau prim-

EVANGELIJA

Luko 2, 33-40.

ANUO metu, praslinkus aštuonioms dienoms, kuomet reikėjo apipjaustyti vaikelis, praminta jis vardu JĖZUS, taip kaip jis buvo Angelo pavadintas, pirma ne kaip buvo pradėtas išsioje.

tiną tautą, stropią geriems darbams. Taip kalbėk, ragink ir bark visu rimtumu.

NAUJUS METUS PRADEDANT

Sveiki "Kristaus Karaliaus Laivo" skaitytojai! Laimingai Viešpačiui padedant, štai, jau mes įžengėme į dvidešimtuosius "Kristaus Karaliaus Laivo" gyvavimo metus! Žengėme kupini džiaugsmo ir dideliausių pasiryžimų, kad Jūs, brangūs skaitytojai, vėl per ištikus metus lankyti galėtumėm. Netik lankyti, bet ir šviesti Jūsų dvasinį gyvenimo kelią.

Nauji Metai — nauji lapai, sako sena patarlė — nauji uždaviniai ir rūpesniai mūsų margame gyvenime. Turime jų kiekvienas ir turime nemaža; bet tai, daugumoje esti žemiški rūpesniai, tie rūpesniai, kurie pradžindina mūsų galvas, išvagoja giliomis rankšlėmis veidus. Rūpesniai, daugumoje susiė su mūsų kasdienine duona ir kūno reikavimais.

Ir štai, Nauju Metu proga susimąstykime: trumpai pažvelkime į praėjusiosius ir pagalvokime, ar statėme mes per tuos ištikus metus savo kūno ar sielos rūpesnius pirmoje vietoje? Ar mes rūpinomės daugiau nei kitais metais savo sielos išganymu? Jei ne, tai štai, vėl proga! Vėl Nauji Metai plačiai mums atidarė duris ir Kristaus mūsų Viešpaties žodžiais tarė:

— Jei nepažinai manęs, stengkis pažinti dabar. Ištikruju sakau Jums: Niekuomet

nusidėjėliui nebus vėlu sakyti: "Viešpatie, Viešpatie, pasigailėk manęs, jei jis tars tai su tikru gailesiu ir nužeminta širdžia."

Brangus Skaitytojau! Ar pažvelgėte atgal ir ar pamatėte, kad Jūsų praleisti senieji metai nepatiko kaip reikiant Jėzui? Ar atmenat tas klaidas, kurias kartais padarėte nežinodami ar užsimiršę, ar gailitės jų? Nauji Metai, nauji gyvenimo keliai. Nei vienas iš mūsų nežinome, kuri šiais metais Viešpats teiksis pašaukti pas Save. Nei vienas nenujaučiame ar besulauksime kitų Naujųjų Metų ir nei vienas nesame tikras, kad štai, ryt, poryt ateis svečias, juodais rūbais, baugus, rūščiu veidu ir tars:

"Nepasitaisei ir nenorėjai pasitaisyt, tai einame"... ir nusives jis į šaltas šalis ir nematysite Viešpaties veido....

Šiomet, kaip ir kiekvienais metais, kiek išgalės leis neatsisakvkieme nuo gerų darbų, padėkime nelaimingiesiems ir šelpkime vargšus. Nes ir mūsų gerasis Viešpats Kristus yra pasakęs:

"Ka gera padarėte vienam iš anų vargšų — padarėte man!"

Ir pradėdami Naujuosius Metus stenkimės sekti Kristaus Karaliaus pėdomis, eikime taip kaip jis ėjo ir tvirtai tikėkime, kad būsime vieni iš tų, kuriuos Dievo malonė neapvils!

ŠVENČIAUSIOS JĖZAUS ŠIRDIES MALDOS APAŠTALAVIMAS

MALDOS APAŠTALAVIMAS ŠVENČIAUSIOJE JĖZAUS ŠIRDYJE

Bendroji intencija sausio mėnesiui, 1940 m.,
Šventojo Tėvo Pijaus XII-to paskirta:

*Už Šventojo Tėvo Bendras
ir Ypatingas Intencijas*

Paties Šventojo Tėvo patarimu ši intencija kiekvienais metais yra siūloma Švenč. Jėzaus Širdies Susivienijimo nariams. Iš tikimybė Kristaus Vietininkui paveda šią intenciją mūsų nuoširdžioms maldoms. Iš tikimybė Kristaus Vietininkui yra ištikimybė Pačiam Kristui ir intencijos artimos Kristaus Vietininko širdžiai yra tos, kurios ir Pačiam Kristui visados rūpi.

Tos bendros intencijos, kurios labai rūpi Kristui ir Jo Vietininkui yra: Bažnyčios išaukštinimas, klaidingų mokslų ir skizmų išnaikinimas, jos išganingos įtekmės išplietimas, nusidėjėlių grįžimas prie Dievo ir "Kristaus ramybė Kristaus karaliavime" visose tautose ir žmonėse.

Šventojo Tėvo intencijos pasireiškia Maldos Apaštalytės jo patvirtintose mėnesinėse intencijose, jo Enciklikose laikas nuo laiko išleistose, ir jo viešuose pareiškimuose. Katalikiškosios Akcijos pažanga ir misijų dvasios išplėtimas yra labai artimi jo širdžiai. Visiems yra žinomas jo pasmerkimas komunizmo ir kitų bedieviškų, pagoniškų galybių persekiojančių Bažnyčią Rusijoje, Vokietijoje, Meksikoje ir kitur.

Ypatinga Misijų Intencija Sausio Mėn.,
1940 metams:

*Už Misijose Esančius Krikščionius
Nekatalikus*

ŠV. PRANCIŠKUS SALIZIETIS
Sausio 29 d.

Šv. Pranciškus Salizietis gimė rugp. 21 d., 1567 m., iš labai aukštos kilmės tėvų. Po labai pasisekusių studijų Paryžiaus ir Paduvos universitetuose jis atsisakė nuo aukštos vietos jam siūlomos Sabaudijos kunigaikščio ir pasiryžo eiti į kunigus. Jo

vyskupas siuntė jį į pietinę Prancūziją atversti ten esančius gyventojus, kuriuos Kalvino herezija buvo suklaidinusi. Nors jį persekiojo, šmeižė ir bandė užmušti, tačiau jis su didele ištverme ir kantrybe darbavosi iki kol neatvertė 72,000 sielų prie tikro tikėjimo. Jis buvo paskirtas Ženevos vyskupu; čia jo mokslas ir dorybės dar skaisčiau švietė. Jo meilingumas visų širdis užviešpatavo o jo nuolankumas šalinosi visų paaukštinimų. Jis mirė gruodžio 28 d., 1622 m.

LAVYBA

Maloningumas. — Dievo įsakymai reikalauja, kad savo artimą mylėtumėme kaip patys save. Todėl mes turime stengtis, kad nebūtumėme priežastimi kitų piktumo ir nekantrumo. Šv. Pranciškus Salizietis visus savo maloningumu ir meilingumu užkariavo.

NURODYMAI PROMOTORIAMS

Sausio mėnesiui, 1940 m.

BRANGUS PROMOTORIAU:

Švenčių sveikinimai ir Naujų Metų linkėjimai yra tinkama medžiaga apsvarstymui. "Sveiki Sulaukė Naujų Metų" kai kuriems yra vien tušti žodžiai. Kitiems jie reiškia tik medžiaginį arba pasaulinį džiaugsmą paremtą visa kuo turėjimu. Tačiau tikėjimo dvasioje paimtas šis sveikinimas savyje talpina nevien tik medžiagines malones bet taip pat — ir ypatingai — dvasines malones, Dievo brangias dovanas, kurios neša tikrą ir nesibaigiantį džiaugsmą. Tokia tai dvasia viešpatuoja mūsų Naujų Metų sveikinimuose.

Senų metų užbaigimas ir naujų metų pradžia sukelia munyse dvejoją apsvarstymą: pažvelgiame atgal į praėjusius metus, ir žiūrime ką atneš nauji metai. Darydamas tą apsvarstymą uolus Promotorius prisimins ir tą ypatingą, Švenč. Jėzaus Širdžiai artimą, maldos apaštalavimą, kuriuomi jis pats uoliai rūpinasi. Pažvelgdami atgal į praėjusius metus pamatysime koki

uolumą parodėme šiame darbe, kaip ištiki-
mi buvome Promotoriams pareigoms, kame
mums pasisekė ir kuriuose dalykuose mes
pralaimėjome.

Ar mes pašventėme reikalingą laiką mė-
nesiniams susirinkimams? Šitie suėjimai
palaiko mūsų uolumą dideliame Švenč. Jė-
zaus Širdies apaštalavimo darbe. Kur tie
susirinkimai nedaugelio lankomi, kur jie
dažnai skirtu laiku neįvyksta, ten Susivie-
nėjimo kuopa neveikliai gyvuoja, geriaus
sakant, ji yra apmigus. Ištikimybė lanky-
ne susirinkimų mummyse žadins ir ištikimy-
bę mėnesiniame lapelių išdaliname, kuriame
Promotorius asmeniškai visiems nariams la-
pelius išdalina. Be šito asmeniškio lapelių
išdalavimo narių tarpe atsiranda atšalimas
apaštalavimo darbe.

Ar mes nevien bandėme palaikyti narių
uolumą bet irgi dėjome pastangas narių
skaičių padidinti? Per ištisus metus galė-

tumėme nevieną naują narį prirašyti prie
Susivienijimo. Kartais nariai į kitą para-
piją išvažiuoja; į jų vietą reikia naujų na-
rių gauti. Čia galima ir kiekvieną narį pa-
raginti, kad ir jis bandytų nors vieną nau-
ją narį prirašyti. Kiek iš to būtų naujų
narių!

Jeigu mes buvome apsilėidę praėjusiais
metais šiame dalyke, tai pasiryškime su
atnaujintu uolumu stengtis ko daugiausia
pasidaruoti šio maldos apaštalavimo išplie-
timui ir palaikymui.

Brangus Promotoriau, atnaujinkime savo
Konselracijos Akta, kaip pažadą mūsų
Išganytojui, kad mes uoliai stengsimės vyk-
dyti darbus Promotoriams skirtus. Šis ak-
tas gali būti privatiškai kiekvieno Promo-
toriaus padarytas. Tą privatinį Akto at-
naujinimą galime padaryti per mūsų padė-
kojimą po šv. Komunijos Naujų Metų die-
ną arba pirmą šio mėnesio penktadienį.

Žmonės Ir Nauji Metai

(Iš pomirtinio A. Jakšto archyvo)

ŽMONĖS:

Ei, Naujieji jūs Meteliai, ką mums žadat?
Iš kur esate atėję? Kur mus vedat?
Ar į brangią laimės sritį, meilės rojų,
Kur vargų nebematyti nei pavojų?...
Gal mums nešat aukso skrynią? — Sveiki,
sveiki!)
O gal skurdą ir kankynę? — Lauk, nereikia.

NAUJI METAI:

Ei, keistuoliai gi jūs, žmonės, proto turit,
O vis mūsų dar malonės trokštat, žiūrit....
Ne mūsų valioj laimės pilys, nēr ko laukti.
Nesam mes automobilis — auksui traukti.
Laimę, garbę, meilę, turtą Viešpats teikia;
Jūsų darbo, o ne burto čia vien reikia.
Uždeg ir maža žvakytė žvakių šimtą,
Tuo ji gali sudaryti šviesą rimtą.
Taip ir jūs varguolių miniai šviesą žiebkit,
Ir į skausmą jų krūtinėj atsiliepkit.
Šaukite ne "Metai blogi," bet — mes patys
Savo brolius kandę, smogę, kaip gyvatės.
Nes kiek Dievui bus artesnė jūs žmogystė,
Tiek taps ateitis skaistesnė.... Pamatyste!

A. Jakštas

Gal, Dieve, Man Paskyrei?

Už jūrių miega saulė.
Naktis. Skliautai žvaigždėti....
Tik verkia lankos rytui,
Kad šalnos slėgia, nēr kur dėtis....

Ten žmonės veja vargą
Ir ilgis laimės žiedo....
Bet vietoj jos nekartą
Tik ašaros nurieda....

Nežino jie to krašto,
Kur nyksta vargas juodas,
Kur laimė, džiaugsmas žydi —
Nežino, kur Paguoda.

Gal, Dieve, man paskyrei
Parodyti jiems kelią?
Gerai! Skrendu laimingas
Sparnais laukų vėjelio!

Pabiržės Vosilka

Katalikiška Spauda -- Dangaus Palaima!

P. Dogelis

Kat. spauda — dangaus palaima!

PAPRASČIAUSIA priemonė Kristaus mokslui skelbti tai gyvas žodis. Daug galingesnis būdas Dievo žodžiui skleisti — tai radio. Tačiau kai kuriais atvejais dar reikšmingesnė priemonė yra Kristaus mokslo skelbiamas spausdintu žodžiu knygoje ir laikraščiuose, arba — kitaip sakant — katalikiškoje spaudoje. Kokius mes laikraščius vadiname katalikiškais? Neminėsiu jų čia vardais. Pažinsime juos iš jų turinio. Ką rašo katalikiškas laikraštis? Katalikiškas laikraštis gali rašyti apie visa, kas liečia žmogaus kūno ir dvasios reikalus Kristaus mokslo šviesoje.

Katalikiškam laikraščiui rūpi Bažnyčios kovos ir sielvartai. Dėl to jis džiaugiasi katalikų laimėjimais ir liūdi, reikšdamas užuojautos tiems katalikams, kurie kituose kraštuose, kaip Meksikoj, Ispanijoj, Rusijoj, Vokietijoj ir kitur, yra persekiojami.

Katalikiškas laikraštis niekad nesiryš pataikauti tiems, kurie Katalikų Bažnyčiai neduoda laisvės Kristaus mokslui skelbti. Nerašys nieko, kas įžeistų tikėjimą ir to tikėjimo atstovus.

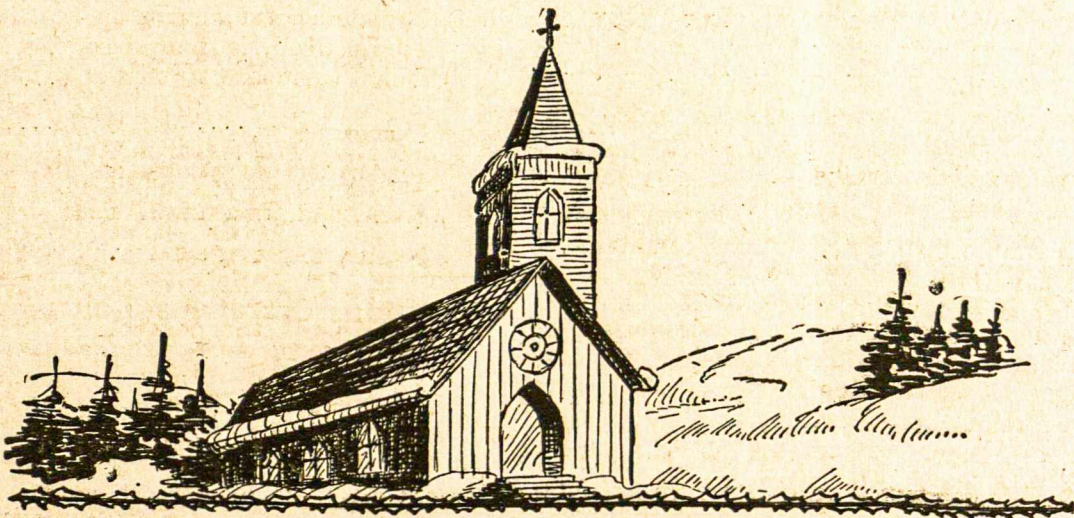
Katalikiškas laikraštis turi didelės auklėjančios reikšmės. **Kaip sveikas maistas stip-**

rina ir palaiko žmogaus gyvybę, daro jį atsparų įvairioms ligoms, taip katalikiškas laikraštis, teikdamas sveiką, jokia priešinga dvasia neužkrėstą mokslą, daro ją atsparesnę įvairioms kenksmingoms pažiūroms. Tokią sveiką katalikiško laikraščio įtaką mes labai ryškiai pastebime kasdieniniame gyvenime. Katalikiškųjų laikraščių skaitytojai dažniausiai yra praktikuoją katalikai. Jiems viskas brangu, kas liečia katalikų tikėjimą, dorą, katalikišką susipratimą.

Kai spauda buvo išrasta, tai popiežiai pavadino ją dangaus palaima. Ir ištikrųjų, spaudos išradimo pradžioje Bažnyčia labai daug ją pasinaudojo Kristaus mokslui plėsti. Deja, dabar dėl mūsų apsileidimo tąja dangaus palaima daugiau ima naudotis piktoji dvasia savo tikslams, negu mes!

Juk visi aiškiai matome, jog šiandien visame pasaulyje virte verda smarki kova dėl žmonių sielų. Piktoji dvasia dirba, įkinkiuosi į savo pragaištingą darbą gausius savo talkininkus — įvairių pavadinimų laikraščius, kurie yra priešingi Kristaus dvasiai. Ypač dabartiniu metu eina atkakli kova, **nelyginant karo lauke, tarp įvairių laikraščių platintojų.**

Žmonių sieloms, Kristaus Krauju atpirktooms, nelabajai dvasiai daugiausia pasiseka

apdumti akis ir prie savęs patraukti, paklašant po ranka tokius laikraščius, kurie yra persisunkę Kristui svetima dvasia. **Lašas po lašo ir akmenį tašo** — yra žmonių sąkoma. Nuolatos skiepydama priešingas katalikams mintis nekatalikiškoji spauda atšaldo katalikų pasitikėjimą savo Bažnyčia, jos vadams ir mokslui. Su tokiais, atšalusiais katalikais, piktajai dvasiai jau lengva apsidirbti. **Praplūtus kokioj apylinkėj priešingai spaudai, katalikai lengvai pasiduos ir klaidatikybei!**

Metams baigiantis ūkininkai rūpinasi samdiniais, kad rastų savo namams tinkamiausių tarnautojų, kurie sudarytų su namiškiais, tarsi, vieną šeimą. Blogu tarnautoju šeiminkai yra nepasitenkinę ir kitiems metams jo nepateka. Kur kas didesnės reikšmės namams turi katalikiškas laikraštis.

Mūsų šeimos tai mūsų šventovės! Ar mes įsivaizduojame, kokią pragaištį darome sau ir savo šeimoms, jeigu į savo namus neįsileidžiame to brangaus svečio, mokytojo ir auklėtojo — katalikiško laikraščio.

Mes statome gražių gražiausias bažnyčias, nesigailėdami joms nė paskutinio savo cento. Mes jas puošiame. Taisome brangius rūbus. Tai darome didesnei Dievo garbei ir savo sielų gerovei, kad, turėdami Dievo namus, turėtumėm kur susirinkti ir Dievą pagarbinti. Bet įsivaizduokite sau tokią padėtį. Stovi parapijoj didinga, gražiai išpuošta bažnyčia. Atema šventadienis. Skamba gaudžia varpai, šaukdami tikinčiuosius į pamaldas. O tikintieji nesirenka. Pamaldose tuščia tuštutėlė bažnyčia. Kur tikintieji? Jie ramiai sėdi namuose. Jiems bažnyčia jau nerūpi.

Norint atgaivinti tas parapijas ir patraukti žmones prie bažnyčios, reikia tarp žmonių praplatinti katalikiškus laikraščius. Todėl išmintingai daro tie katalikai, kurie sudaro savo parapijose spaudos platinimo komitetus. Tie komitetai dažnai suranda šiek tiek lėšų ir paskelbia žmonėms, kad kas per tą komitetą išrašys žinomą katalikišką laikraštį, tas gaus jį vienu litu pigiau, negu tiesiog iš redakcijos užsisakytų. Prenumeratos trūkumą komitetas pats išmoka redakcijai.

Neperdėsiu pasakęs, kad katalikiškiems laikraščiams platinti nebūtų per daug net didelę dalį savo turto paaukoti, o bažnyčių

brangius papuošalus pinigais paversti ir tuos pinigus katalikiškos spaudos platinimui paversti.

Antroje Makabiejų knygoje randame aprašyta tokį vaizdą. Išrinktosios tautos kariuomenės vadas kovoja su priešininkais. Jis kreipiasi į Visagalį Dievą, prašydamas pagalbos nugalėti savo priešininką. Dievas išklausė jo maldos ir duoda jam priemonę, kurios pagalba užtikrina jam pergalę. **„Imk šventą kardą, persijusck juo ir nugalėsi priešą!”**

Jūs, šeimų galvos! **Matydami pavojų iš pusės nekatalikiškos spaudos, imkime šventąjį kardą į savo rankas, katalikiškus laikraščius, eikime į plačią visuomenę, neškime kiekvienam ne tik po vieną, bet ir po kelis katalikiškus laikraščius!** Padarytos išlaidos laikraščiams platinti šimteriopai išsimokės!

P. Dogelis

Kaip Lengva Pakilti Į Padangę

Pasaulis buvo man pradingęs,
Širdis paskendusį džiaugsme,
Ak, aš radau Jį — aš laiminga,
Laiminga, kaip dar niekada!

Atėjo Jis .... iš šio altoriaus,
Aplankė mano sielą štai,
Vėl Jam vienam gyventi noriu,
Tik Jo klausyti amžinai.

Atėjo Jis .... Nušvito siela,
Pragydo chorai angelų,
Pražydo meilės, džiaugsmo gėlės,
Nuolat kartodamos “myliu”....

Aš nekalbėjau .... Jis tylėjo....
Bet visa, visa supratau:
Nuo šiol, o mano Atpirkėjau,
Gyvensiu, mirsiu tiktai Tau!

L. Šostakaitė

“Kristaus Karaliaus Laivas”

Marijonų Rėmėjų savaitinis laikraštis

Marijonų Rėm. mokestis ir “Laivas” metams \$3.00
Svetur metams \$3.00 Atskiras numeris 5c
Vien laikraščio “Laivo” prenumerata metams \$2.00
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790

Piūtis Didelė, Darbininkų Maža

IŠGANYTOJAS būtų galėjęs dieviška galyme vesti žmones prie tiesos stebuklingu būdu. Bet tas nesutiko su Jo apvaizdos planais. Žmogus privalo laisvu noru pasiaukoti Kristui. Dievas duoda kiekvienam žmogui pakankamai malonių, kad galėtų Jį pažinti, bet nė vieno prie to neverčia. Jis mus, kaip sako šv. Augustinas, sutvėrė be mūsų pačių, bet nenori mus išganyti, be mūsų pastangų.

Gerasis Ganytojas nenori palikti silpnų žmonių vienų. Todėl Jis jiems siunčia apaštalus, kunigus ir pasiaukojusius pasaulininkus, atsidavusius Jo globai, kad per juos galėtų žmones apšviesti ir jiems padėti. Šiais apaštalais turėtų būti visi kurie Jį garbina, turėtų visi kokių nors būdu prie jų priklausyti, nes Jėzaus malonė nėra koks laikinas tyrtas ar nuosavybė, bet yra begalinė jėga, perviršijanti visą pasaulį, jėga, kuri nenu-
Todėl, kas ne vien iš metrikų katalikas, bet kas priklauso Kristui iš įsitikinimo, privalo apaštalauti, kad praplėstų Kristaus karalystę.

O, kaip mažai kas su tuo sutinka! Jau Kristaus laikais pasirodė, kaip nerangiai rūpinasi žmonės amžinuoju gyvenimu. Todėl Kristus, lyg maldaudamas šaukia: "Piūtis didelė, o darbininkų taip mažai!" Apie Išganytoją rinkdavos nedidelis tikinčiųjų būrelis, tarp jų buvo ir tokių, kurie Jo nesuprato. Didžiutė minia ne tik nenorėjo savęs išsizadėti, bet visai nesidomėjo Jo mokslu. Nuo Kristaus laikų turime milijonus ir milijardus tokių, kurie įtikėjo Kristų ir jo skelbiamą mokslą. Bet tas Kristaus šauksmas dar nepaseno ir mūsų laikais, nes dabar labai stinga darbininkų. Ką reiškė tas mažas apaštaltų būrelis prieš visą žydų tautą? Ką tai reiškė prieš platų netikintį, supagonėjusį pasaulį? Ir ką reiškia šiandien 13,000 misijonierių, kurie darbuojasi stambeldžių kraštuose, prieš milijardus vargšų žmonių, vis dar tebelaukiančių Kristaus Evangelijos skelbimų? Ką, pagaliau, reiškia toks nedidelis skaičius dvasininkų ir mūsų krikščioniškose šalyse prieš tą begalinį skaičių atskalūnų, be-

dievių, suvedžiotojų! Jiems trūksta tikrų apaštaltų, kurie sugražintų juos prie Kristaus.

Jei nori visai suprasti Kristaus žodžius apie stoką apaštaltų, tai pažvelk į savo parapiją, arba nors aplink save ir nuoširdžiai savęs paklausk, kiek tu dirbi dėl Kristaus ir Jo karalystės!? Ar kartais nėra taip, kad kunigas, lyg kadaise dieviškasis Išganytojas, tėra apsuptas nedidelio būrelio ištikimų padėjėjų, o gal kartais visai vienas lieka, tuo tarpu, kad daugelis tikinčiųjų yra labai patenkinti tuo, kad kitų akyse gali pasirodyti teisingais, o visai nesirūpina savo brolių sielomis! Jei mes galėtume pažvelgti į žmonių širdis, be galo nustebtume pamatę, kaip jos mažai tėra persiėmusios apaštaltų meile, kaip mažai teliepsnoja brolių sielų išganymu. Savimeilė kartais yra daug didesnė, negu susirūpinimas kitų gerove. Tačiau mes visi be išimties esame pašaukti būti apaštalais. Išganytojas sako: "Kas ne su manimi, tas prieš mane, ir kas nerenka su manimi, tas barsto". Ir kitoj vietoj: "Taigi kas tik išpažins mane žmonių akivaizdoje, tą ir aš išpažinsiu savo danguj esančio Tėvo akivaizdoje, kas gi manęs išsigins žmonių akivaizdoje, to ir aš išsiginsiu savo danguj esančio Tėvo akivaizdoje" (Luk. 11. 23; Mat. 10, 23).

S. C.

Sugrįžusiam Vilniui

Garbingoji sostinė mano tėvynė!
Liepsnojančia širdžia, nušvitusiu veidu
Priglausti norėčiau tave prie krūtinės,
Dėkoti, kad Dievas tavęs neapleido.

Su dideliu gailesčiu, tėviška meile
Tėvynė, priglaudus tave prie krūtinės,
Nušluostys nuo skruosto tau ašarą gailią,
Ir vėl tu jos būsi sūnus pirmutinis.

Vl. Bkv.

Palaiminti Numirę Viešpatyje

Vertė St. Vaičaitis

SKAISTYKLOS pirmasis tikslas (kaip jau pats žodis pasako) yra pilnai išskaistinti ir apvalyti sielą nuo visokių sutepimų. Be šios sąvokos negalima tinkamai suprasti skaistyklos kaip bausmės vietos. Visų pirma skaistykloje esame apvalomi nuo kalčių, kurias užsitraukėme savo nuodėmėmis ir kurių nesame išlyginę atitinkama atgaila. Be to, skaistykla pašalina kliūtis, trukdančias mums Dievą veidas veidan regėti. Kliūtis sudaro tie suklydimai ir nežinojimai, už kuriuos mes bent dalinai kalti, nors jie dalinai priklausė ir nuo tokių aplinkybių, kurios visiškai nepaėjo nuo mūsų kaltės.

Šiame gyvenime mes ne tiek darome blogai, kiek mes klystame: klaidingai matome, klaidingai jaučiame ir neteisingai viską įvertiname. Mes netinkamai suprantame dalykus ir klaidingai apie juos sprendžiame, užsikirtę laikydami iš anksto sudarytos nuomonės.

Visa taip įvyksta, nes savo galias klaidingai vartojame. Klaidingai aiškinamės, kas yra Dievas ir kas mes esame; bent nesuvoikiame teisingo santykio tarp teisių, kurias Dievas turi į mus, ir pareigų, kurias turime išpildyti Dievui. Pasekmė to yra nuodėmė, gi nuodėmės paseka yra — nuodėmingumas. Nuodėmingumas yra palinkimas nusidėti, tai

reiškia, jog jei turėtume pasirinkti iš dviejų viena, būtent, ar klausyti Dievo valios ar sekti savąją, labai galimai pasirinktume pildyti savąją valią. Mūsų papildytos nuodėmės tėra mūsų blogos valios išoriniai pasireiškimai. Pavyzdžiui, mes nusidedame vagyste prieš paimdami į rankas norimą pavogti dalyką, nusidedam melu prieš negu praveriame lūpas, nusidedame akių, kūno pageidimu ir gyvenimo puikybės pirma negu pojūčiai pajunta pasitenkinimą. Tokiu būdu, nors už nuodėmes būtume atlikę atgailą ir net gavę iš jų išrišimą per išpažintį, vistiek ir tuomet pasilieka mūsų sieloje valios iškrypimo žymė.

Jeigu tokiame stovyje netikėtai užkluptų mus mirtis, tarp Dievo ir mūsų būtų, šv. Tomo taip vadinamas, šešėlis, kuris neduotų mums aiškiai matyti Dievo veido ir taip pasiliktų iki visa širdimi neatšaukę savo klaidų, neatkreiptume mūsų pakrikusios prigimties krypties į gerąją pusę.

Kiek reikės įdėti pastangų atitaisyti mūsų valią priklausys nuo to, kiek mes iš savo kaltės būsime ją iškreipę. Nieks nebus mums priskaityta, ko mūsų niekeno neverčiama valia laisvai nepasirinko ir dėl šios priežasties turėsime darbo ne tiek su kuo išoriniu, kiek su tuomi, kuomi mes patys esame buvę (ir tam tikrojam prasmėj dar te-

besame). Nežiūrint visų atgailų ir gauto išrišimo, kadangi atmetė Dievo valią, pakartotinai pasirinkom sekti savąją, mūsų siela gali pasilikti taip į save nusikreipusi, taip Dievui priešinga, jog sugražinti ją į pirmąją švarumą galima prilyginti prie skausmingo savęs iš naujo pagimdymo. Noras nusidėti, tiesa, pašalintas amžinai, tačiau sielą neapsakomai kankina žinojimas, jog ji dėl savo nuodėmių dar tebėra nusikreipusi nuo to bėgalinio Gėrio, kurio dabar visomis sutelktomis jėgomis taip labai trokšta.

Kentėjimai, kuriuos siela pergyvena tuo pačiu laiku yra nuolat augančio skausmo ir nuolat didėjančio džiaugsmo priežastimi. Ji vis aiškiau mato Dievo gailėstingumą ir meilę, kuri tokiu būdu pasirinko ją išskraidinti, tikslu, kad veikiau galėtų pas Save pasikviesti. Tačiau, tuo pačiu laiku ir dėl tos priežasties, šis vis aiškesnis Dievo pažinimas be paliovos didina sielos kentėjimus, kurie plaukia iš dabartinio sielos atskyrimo nuo Dievo. Sielos nekankina nei nuodėmių kokybės, nei jų skaičiaus prisiminimas, nes ji yra visiškai paskendus Dievuje ir kiti dalykai jos visai netraukia, bet ji jaučia, jog tarp savęs ir tarp jos troškimų visa patenkinančio tikslo stovi jos pačios pastatytas mūras. Jei ne tyra Dievo meilė, kuri dabar neatmezgamai ją riša su Dievu, šis mūras atrodytų tikrai neperlipamas. Visomis jėgomis ji stengiasi nugalėti šį mūrą, bet dėlėi mūro nepasidavimo, ji nuolat daugiau jaučia skausmo. Tačiau baisiausiuose kentėjimuose, pačiu savo skausmu ji Dievą garbina, nes taip turi būti pagal Jo valios ir Jo meilės sutvarkymą.

Susijungimas su Dievu reiškia aktyvų suderinimą mūsų valios su Jo valia ir tuo būdu mes galime įsigyti aukštą laipsnį tobulybės ir mūsų dabartiniame gyvenime. Bet be tokių privilegijų, kaip Jis gali numatyti dovanoti individualiai sielai, ten yra visuomet nepastovumo elementų atsitikimų, kurie taip ilgai, kaip mes gyvename, mummyse pasilieka ir mes esame subjektais, kurie turi laisvą galią pasirinkti vieną ar kitą galimumą gerai ar blogai veikti. Bet skaistykloje mūsų valia bus vieną kartą ir dėl visados nustatyta galutinioje vienybėje su

Dievu. Jau nuodėmė ar bet koks kitas netobulumas čia negali įvykti. Ne dėlto, kad čia jau ilgiau nėra laisva, priešingai, ji yra dabar valia pirmą kartą visai laisva.

Šv. Augustinas yra pasakęs: "Yra didelė laisvė galėti daugiau nebenusidėti, bet yra didelė laisvė negalėti daugiau nusidėt." Teisinga laisvė dar nereiškia, kad aš turiu galimumo pasirinkti tarp gero ir blogo, tiesos ir klaidingumo, bet kad aš galiu laisvai pasirinkti tiesą. Jei aš pasirenku klaidingumą, blogį, aš atsižadu laisvės, kadangi aš daleidžiu, kad blogis mane patrauktų, reiškia jis yra stipresnis už mano valią.

Taip yra palaimintųjų danguje, kurie negali nusidėti, tik džiaugiasi tobulumu ir tikra ir amžina laisve.

Skaistykloje sielos turi atsilyginti iki paskutinio cento už savo skolas tai yra virš mūsų jėgų šiame gyvenime įvertinti, kaip tai galėtų būti. Ir kai nepaliks skolos ne vieno cento, jų valia susijungs su Dievo valia. Iš tiesų, šv. Katarina iš Genoa sako, kad jei nebūtų žinojimo, kad Jis gali sutrumpinti skaistyklos skausmų maldomis ir gerais darbais, jos neprašytų jokios pagalbos. Bet Jo valia yra tokia ir Bažnyčia savo Šventųjų bendravimo doktrina mus padrasina, paragina su jais bendradarbiauti ir jiems aukoti visokius gerus darbus, maldas, Šv. Mišių auką.

VAIKAS DIDVYRIS

Mažas didvyris — Jung. Rosjeras, 11 metų berniukas. Jo tėvas lakūnas, tarnauja civilinėje aviacijoje. Kartą tėvas, skrisdamas į Paryžių, pasiėmė į lėktuvą ir Jurgiuką. Lėktuvui skrendant, berniukas pastebėjo, kad po sėdyne prakiuro alyvos laido vamzdelis ir teka tepalas. Matydamas, kad jo tėvas nieko nejaučia ir negali atsitraukti nuo vairo, berniukas palindo po sėdyne, su delnu užspaudė vamzdelio skylę ir iš visų jėgų laikė, kad alyva neištekėtų. Kai lėktuvas nusileido aerodrome, tėvas pamatė sūnų susirietusį po sėdyne, išvargusį ir beveik be sąmonės. Tuo būdu jis išgelbėjo savo tėvo ir savo gyvybę.

4085283

Palaimintoji, Kuri Atgailojo Už Kitus

ŠVENTOJOJ katalikų Bažnyčioj visais laikais atsiranda didingų atgailos vyrų ir moterų, didingų sielų, pamilusių Jėzuso Širdį. Tai sielos, kurios trokšta kentėti ir mirti su Nukryžiuotuoju, norėdamos išgelbėti kitus.

Mūsų dvidešimtąjį amžių būtų galima pavadinti tylių pasiaukojusių sielų amžiumi. Bet tūkstančius tokių tylių, pasauliui nežinomų sielų pašaukia Dieviškoji Apvaizda iš įvairių luomų giminių ir iš įvairių tautų. Tos skaisčiosios ir nekaltosios sielos savo skausmais ir atgaila turi atsilyginti už tuos, kurie yra nusikaltę. Tos didingos asmenybės tiek savo dvasia, tiek savo kūnu atiduoda atgailai, trokšdamos gelbėti kitus. Viena iš tokių tylių, iš tokių kantrių ir už visos žmonijos kaltes atgailojanti asmenybė yra Gemma Galgani, nelabai seniai buvo pripažinta palaiminta Gemma Galgani Kristaus Kryžius buvo didžiausias dalykas. Nukryžiuotasis Jėzus buvo Gemmos gyvenimo prasmė, begalinis ilgesys ir begalinė meilė.

Ta kukli palaiminta gimė 1878 m. gavėnios metu. Josios atėjimas į pasaulį buvo paženklintas kryžiumi. Josios tėvai parinko jai Gemmos vardą, ir tuo vardu ji buvo pakrikštyta. Gemma reiškia „deimantą“. Taip, ji bus kryžiaus deimantas, deimantas nukryžiuotojo Karaliaus vainike. Josios vaikystė ir jaunatvė yra kupina skausmo ir liūdnų nelaimių: ankstyva mylimos motutės mirtis, mirtis brangaus brolio, kuris, jau būdamas kunigystės išventinimo išvakarėse, turėjo atsiskirti, vėliau tokių didžiū nelaimės smūgių sugniuždyta tėvo mirtis ir išsiskyrimas su seserimis. Dieviškoji Apvaizda tą dvidešimtis vienerių metų vargšę našlaite, tą neturtingą Gemmą atvedė į Giannini namus. Ten buvo vieta, kur ji paskutinius ketverius savo amžiaus metus praleido vienetvėje atgailodama. Balandžio mėnesį 1903 metais tuose pat namuose, būdama mirties patale, kalbėjo „consumatum est“. Palaimintosios Gemmos didingumas glūdi josios didvyriškam atsidavime Nukryžiuotajam. Joje glūdi karščiausias troškimas pasiaukoti kartu su mirštančiu Išganytoju ir išpildyti tą mil-

žinišką uždavinį atpirkti pasaulį. Ketverius metus ji nešiojo Kristaus žaizdų ženklus. Bet tai nėra didžiausias dalykas jos gyvenime. Daug didesnis dalykas yra didvyriška, vyriška stipri silpnos mergaitės pasiaukojimo dvasia, pasiaukojimo ir atgailos meilė. Tokios dvasios ji buvo nuo pat ankstyvos vaikystės. Tokioje dvasioje ji, dar maža mergaitė, nuolatiniam heroiskame pasiaukojime nugalėjo savo aistringą prigimtį. Nugalėjo ją šventumui ir nesuteptai nekaltybei. Ji turėjo vienintelį tikslą: nuolatos arčiau ir arčiau prie Jėzuso, prie Nukryžiuotojo, kiek galima būti panašiai į tą Skausmo Vyra. Ji, ta šventoji mergaitė, pasiekė savo tikslą. Ji gerai suprato Išganytojo žodžius: „Kas nori sekti manimi, tas tegu išsižada savęs“.

Gemma su dieviškuoju Išganytoju troško gelbėti sielas. Savo skausmingame atgailojime tematė vienintelį tikslą: nuraminti degantį mirštančio Išganytojo troškulį, gelbstinti sielas. Kartą jai Viešpats parodė vienoje vizijoje gilią ir baisią bedugnę. Ji buvo pilna bauriausių ir šlykščiausių nusidėjėlių, kurie savo darbais, žodžiais ir mintimis buvo ižeidę Dievą ir Jam atsidavusius asmenis. Nuo to laiko ją apėmė amžinas nerimas. Ji trokšte troško mirti kartu su Išganytoju, būti nukryžiuota, kad galėtų apsaugoti žmones nuo nuodėmių ir grąžinti kuo daugiau nusidėjėlių pas Kristų. Savo ekstazėse ji dažnai kovojo, jei taip galima pasakyti, su dieviškąja Širdim dėl vienos ar kitos sielos ir visuomet buvo išklaudyta. Jos trumpo ir švento gyvenimo turinys buvo atgaila.

Bažnyčia, pripažindama ją palaiminta mus moko, kad ji yra statoma ant altoriaus ne dėl kokių nors nepaprastų malonių, bet dėl heroiskų savo dorybių. Josios stiprus tikėjimas, nepajudinama viltis, didžiausia Dievo ir sielų meilė, gilus nuolankumas ir kuklumas, heroiskas paklusnumas, pasiaukojimo ir atgailos meilė ir deganti skausmo meilė padarė tai, kad ji yra palaimintų tarpe. Tai tos dorybės, kuriomis mes ne tik galime, bet ir turime sekti. Krikščionių būti reiškia antroju Kristumi būti. Mes turime persisunkti Gemmos dvasia. Mes esame visi pašaukti

dideliam atgailos apaštalavimui. Gyvenimas su savo audromis, kovomis ir skausmais mums kiekvieną dieną duoda progą atgailai. Plačiai atverkime akis ir nepraleiskime pro šalį nepažvelgę į tuos gražius pasiaukojimo ir atgailos pavyzdžius, kurių Dieviškoji Apvaizda mūsų kasdieniškam gyvenimui parodo.

Kad mes mokėtume ir galėtume, kaip pal. Gemma, visus mažus nemalonumus, sunkenybes ir skausmus iškęsti su tokia dvasia ir tokiu nusiteikimu, kaip pal. Gemma, pamatytume, jog mūsų gyvenime daug kas pasikeistų.

V. A. L.

KATAKOMBOS RUSIJOJE

A IŠKLAUSIAS Rusijos dvasininkų bruožas tai jų neturtas. Visas senobinis puošnumas bažnytinių apeigų pranyko. Pamaldoms liko tik patys svarbieji daiktai: taurės iš cino arba medžio, arnotai iš paprastai dažyto audeklo. Kunigai minta iš išmaldų ir gyvena drėgnuose rūsiuose arba slepiasi miškuose. Tai yra arba jaunas žmogus, kuris išventintas slapta, arba senas vienuolis dėl persekiojimų pasidaręs benamiu. Šitie kunigai nė kiek nepanašūs į tuos storus popus, kuriuos rodo bedievių laikraščiai. Šie kunigai neturi nei šautuvų nei maišelių su auksu, kaip apie tai pasakoja bezbožnikai. Kunigų įtaka ypač stipri provincijos kaimuose. Kunigai įsiskerbia vis daugiau ir daugiau į kasdieninį savo parapijiečių gyvenimą. Jie dirba kolchozuose ir fabrikuose. Kunigas yra tikras atstovas Sovietų inteligentijos. Jis turi palinkimą skaityti knygas, apžvalgas ir laikraščius. Jis domisi dienos įvykiais. Jis yra daugiau panašus į katalikišką ganytoją, negu jo pirmtakūnai. Jis verčiasi gydytojo praktika, žemdirbyste, arba sodininkyste.

Rusijos bedievių spauda nuolat skundžiasi, kad tie dvasininkai moka įsibrauti. Girdi, jie remia aviacijos plitimą ir kartais užima net vadovaujančią vietą įvairiose "Jaunuomenės dienose", "Moterų", "Sienų gynimo dienose". Dažnai atsitinka, kad vietinis partijos galva ir kunigas, nors viešai ir pasilieka vienas antram priešai, tačiau abu dirbą ranka rankon, stengdamiesi pakelti savo apylinkės žemdirbystę ar pramonę. Jeigu kada būtų mobilizuotos visos šalies jėgos, tai ir Sovietų kunigas būtų fronto karių eilėse. Vyriausias Rusijos bedievių vadas Jaroslavskis - Gubelmanas (žydas) — šitaip pri-

sipažįsta: "Atsiminus, kad dabartinėje Rusijoje iš kiekvieno šimto net 30 miestų gyventojų tiki, tai tuoju mes suprasim, jog dar tebėra milijonai Sovietų gyventojų, kurie ištikimi religijai. O jau tarp kaimo gyventojų kas antras ir trečias yra tikintis. Tiesa, yra komunistų, kurie raminaisi galvodami, kad didelis skaičius bažnyčių yra uždarytų, ir jau mano, kad tai reiškia religijos galą. Tai yra — anot Jaroslavskio — didelė klaida. Nors bažnyčios yra uždarytos, tačiau bedievybė dar neišsigalėjo masių tarpe. Nors kunigai yra be savo bažnyčių, tačiau jie gyvena pas savo tikinčiuosius. Jie paprastu būdu yra tapę keliaujančiais kunigais. Keliaujas kunigas su paprastais rūbais. Jis atsineša su savim truputį duonos ir šiek tiek vyno, kuriais jis naudojasi savo pamaldoms ir Komunjai. Taip vaikščioja jis iš kaimo į kaimą. Jei jis nėra lankęs to kaimo metus, jis krikštija visus vaikus, kurie yra gimę per tą laikotarpį, čia jis laimina vestuves ir laidoja numirėlius. Nors bažnyčios uždarytos, kunigai palieka reikalingi liaudies akyse". Toliau Jaroslavskis pasakoja, kad dabar dar Sovietų Rusijoje esą 30,000 parapijų, kurios yra valdžios pripažintos ir registruotos. Kiekviena tokia parapija turinti po 25 religinius pasiryžėlius, sudarančius brolijas kunigams padėti. Ten esą dabar apie 750,000 kovojančių krikščionių dirbančių tikinčiųjų tarpe. Jie remia savo aukomis visą krikščionišką gyvenimą. Sovietų spauda nuolat nusiskundžia dėl keliaujančių kunigų ir to neišmatuojamo pritraukimo, kurį religija ramiai skleidžia kaimiečių ir darbininkų tarpe. Prieš tą neįveikiamą dvasios galybę net žiauriausia priespauda yra bejėgė.

Ž.

SESELIŲ ATSIŠAUKIMAS

1918 m., Didžiojo Karo pabaigoje, įsikūrė Nekaltai Pradėtosios Švč. P. Marijos Seserų Vienuolija. Kadangi prieš tai nebuvo Lietuvoje grynai lietuviškos vienuolijos tat mergaitėms, turinčioms pašaukimą prie vienuoliško pašaukimo, buvo didelis keblumas ir ne viena turėjo atsižadėti savo kilnių troškimų. Tai supratęs a. a. ark. J. Matulevičius, M.I.C. įsteigė minėtą vienuoliją. Su laiku vienuolija paplito po visą Lietuvą ir dirba įvairiose srityse. Neminint dvasinio gyvenimo, kuris yra vienuolijos svarbiausias tikslas, užsiima auklėjimo, švietimo, spaudos, artimo meilės bei socialiniais darbais. Seselės savo dvasines ir fizines jėgas pašvenčia Dievo ir artimo tarnybai.

Prieš tris metus mažas šios vienuolijos seserų būrelis atvyko į Ameriką ir pradėjo darbuotis Marianapolyje ir Marian Hills. Nemaža mergaičių, kurios susipažino su seselėmis, pareiškė noro stoti į šią vienuoliją. Kadangi novicijatą reikėjo atlikti Lietuvoje tai kilo abejonių ir kliūčių.

Praėjusį pavasarį Hartfordo vyskupas J. E. M. F. McAuliffe suteikė šiom seserim leidimą įsteigti Amerikoje novicijatą. Tam tikslui nupirktas namas Thompson, Conn. ir dabar priimamos norinčios stoti į vienuoliją. Amerikoje, kaip ir Lietuvoje, vienuolija yra užsibrėžusi visokeriopų visuomeniniu darbų. Todėl iš norėtojų nėra būtinai reikalaujama, kad jos turėtų aukštesnį išsilavinimą. Taipgi priimamos ir vyresnio amžiaus, nes yra nemaža darbų, kurios jos galėtų atlikti. Bendrai pasakius, priimamos mergaitės nuo 15 metų amžiaus: mokslą baigusios arba tebeinančios ir šiaip kokį amatą mokančios ir galinčios dirbti.

Priimtos kandidatės paprastai atlieka šešių mėnesių postulata — bandymo laiką ir vieną metų novicijatą prieš darydamos pirmuosius įžadus. Šiuo laikotarpiu kandidatės ir seserys atsitraukia nuo visokių teisinginių ir atsakomųjų pareigų ir atsidėjusios ruošiasi vienuoliškam gyvenimui dvasinėmis studijomis ir pamokomis. Padariusios įžadus kiekviena sesuo darbuojasi jai pavestoj srity; mokslą nebaigusios siunčiamos į tęs-

ti ir pasiruošti naudingam darbui.

Geriausiai visais reikalais kreiptis į vienuoliją laišku arba, jeigu galima, asmeniškai ir pasitarti tuo klausimu su vienuolijos vyresniąja.

Laiškus galima siųsti šiuo antrašu:

SISTER SUPERIOR,
West Street,
Thompson, Conn.

GELBĖKIME MŪSŲ BROLIUS

Pietų Amerikos respublikoje Argentinoje gyvena apie keturiasdešimts tūkstančių lietuvių, kurie ligi šiol tenai neturi nei vienos savos bažnyčios, dėl to kad darbininkų ūdarbiai toje šalyje yra menki, ir lietuviai Argentinoje taip skurdžiai gyvena, kad jie patys nepajėgia įsigyti paraprijinės nuosavybės.

Marijonų misijonieriai, dvasios vadų įprašyti, praeitą vasario mėnesį išvyko į Pietų Ameriką darbuotis tarp argentiniečių, tačiau jiems nuvykus pasireiškė, kad Argentinos lietuviai neturi nei namo kunigams apgyvendinti, nei galimybės įsigyti sklypą žemės ir pasistatyti nors menkutę bažnytelę.

Dėl to, marijonų misijonierius, kun. Jonas J. Jakaitis, kuris buvo nuvykęs į Argentiną, dabar lanko lietuvių paraprijas Amerikoje, prašydamas amerikiečius pagelbėti pastatyti Buenos Aires mieste nors nedidelę misijų bažnytelę, kuri bus pirmoji lietuvių bažnyčia Argentinoje.

Chicagoje jis darbuosis sekančiomis dienomis:

Dievo Apvaizdos, 18-tos gatvės — saus. 5.
Šv. Mykolo, North Side — sausio 14 d.

Lietuvių misijų bažnytelės tolimoje Argentinoje steigimas ir savo vargstančių tautiečių tame mūsiškiems nepalankame krašte parėmimas yra taip didelės svarbos ir kilnus darbas, kad kiekvienas sąmoningas lietuvis turėtų tam tikslui suteikti kiek gali stambesnę auką, kad mūsų misijonierius, kun. Jakaitis, galėtų greitai laiku grįžti į Argentiną pradėti taip reikalingos bažnyčios statybos darbą.

Įvykiai Katalikų Pasaulyje

Popiežius Susilaikys Nuo Priėmimų

Popiežius Pijus XII pasidavė savo gydytojų griežtiems patarimams ir sutiko pertraukti kuriam laikui įvairius priėmimus. Popiežius esąs labai nuvargęs nuo nuolatinų pastangų sutaikinti kariaujančias šalis. Jo sveikata labai pakenkė ir didelis rūpinamasis dėl Sov. Rusijos paskutinių žygių.

Vatikano Santykiai Su Vokietija

Kalbama, kad Miuncheno arkivyskupas kardinolas Faulhaberis, 71 m. amž., dėl nesveikatos, matyt, pasitrauks iš užimamos vietos.

Jei tas įvyktų, čia spėjama pagerėtų Vatikano santykiai su Vokietija. Nes kardinolas Faulhaberis yra griežtai nusistatęs prieš nacius ir nenumaldinamas kovotojas už katalikų teises Vokietijoje.

Oberammergau Vaidinimas Atidėtas

Pranešta, kad ateinančiais metais čia Viešpaties Kančios vaidinimas dėl karo neribotam laikui atidėtas.

Birž. Mėnesį Bus Beatifikavimo Iškilmės

Beatifikavimo iškilmės vienuolei motinai Phillippine Rose Duchesne įvyks birželio mėnesį.

KATALIKŲ BAŽNYČIOS STOVIS KANADOJE

Kanada turi teritoriją, beveik du kartu didesnę už visą Europą. Gyventojų, palyginti, yra nedaug — vos 10 milijonų. Gyventojai yra mišrių tautybių: prancūzai, anglai, vokiečiai, airai, švedai, danai, vengrai, lenkai, lietuviai ir t. t. Stipresnes etnines daugumas sudaro anglai ir prancūzai. Religiniu požiūriu Kanada taip pat yra labai įvairi, tačiau pirmenybė tenka klaidatikams ir protestantams. Quebeco provincija yra beveik išimtinai katalikiška, o Ontario provincija beveik išimtinai protestantiška. Katalikybė yra stipri taip pat Naujoje Skotijoje, Naujame Brunswick ir Princo Edvardo saloje.

Visai tai turint prieš akis aiškėja sunkumai, su kuriais katalikybei tenka susidurti Kanadoje. Miestuose, kur daugiausia gyvena įvairių tautybių ir įvairių apeigų katalikai ir kur taip pat yra įvairių kitų krikščioniškų sektų, kataukams yra sunkiau susiorientuoti, kurios bažnyčios yra tikrai katalikiškos, o kurios ne. Todėl daugelis katalikų emigrantų nustoja atlikinę religinės pareigas ir atšala tikėjime. Vakariniėje Kanadoje dar blogiau, nes ten ne tik miestų maža, bet taip pat ir kaimų. Ten gyventojai gyvena labai išsimėtę; kelių beveik nėra. Dažnai gyventojams į artimiausią bažnyčią ar koplyčią reikia keliauti po 50 ar 60 mylių. Tiesa, kunigai stengiasi aplankyti savo parapijiečius, bet tai jie gali padaryti tik kartą per du ar tris mėnesius.

Rytinėje Kanadoje, o taip pat ir didesniuose Vakarinės Kanados miestuose, yra gražiai susitvarkiusių parapijų.

Kanadoje iš viso yra 11 bažnytinių provincijų, viena arkivyskupija be sufraganų ir viena rytų apeigų katalikų vyskupija.

Popiežiaus Sukaktis

Gruodžio 8 d. sukako 40 metų, kai Popiežius Pijus XII atlaikė pirmąsias Mišias. Ta proga popiežius aplankė tą bažnyčią, kurioje jis pirmą kartą laikė Mišias; ten jis karštai meldėsi pasaulio taikos intencija.

Kunigai Imami Į Kariuomenę

Tik iš venos Paryžiaus vyskupijos yra sumobilizuoti 500 kunigai. Todėl kard. Verdier išleido atatinamas instrukcijas klebonams, kad tvarkytųsi taip, kad tikinčiųjų religiniai reikalai kuo mažiausiai nukentėtų.

Paroda Prieš Komunizmą

Zagabrijoj neseniai įvyko įdomi paroda, kurioje buvo dokumentaliai nušviestas ateistinis komunizmas.

Tūkstančiai lankytojų turėjo progą pamatyti įvairiausių laikraščių, fotografijų, atsišaukimų, statistikų, gautų daugiausia iš Rusijos, ir įsitikinti, ką padaro žmonijai ateistinis komunizmas.

BRAZILIJOS VYSKUPŲ LAIŠKAS

Neseniai Brazilijos episkopatas išleido ganytojišką laišką, kuriame be kitko paliečiamas vienas ypatingai Brazilijos katalikams svarbus klausimas: Katalikiškojo Universiteto įsteigimas.

“Apie mūsų mokyklas ir kolegijas — sakoma laiške — mes galime kalbėti kaip apie jau įvykusius faktus; tiktai apie Universitetą mes turime dar kalbėti kaip apie viltį. Katalikiškoji Brazilija negali gyventi be šitos gyvybinės savo religinio organizmo arterijos. Universitetas savo prigimtimi yra centras, kuriame išsivysto didžiosios mokslo sintezės; seminarija, išugdanti mokslininkų, kurie pastūmi pirmyn pažinimo progresą; laboratorija, paruošianti aukštesniuosius krašto administracijos ir profesinio gyvenimo elementus; žodžiu, organas, kuris išsaugoja ir pertiekia visą civilizacijos lobį. Pripažinti universitetui šitokią milžinišką reikšmę, reiškia pripažinti kartu Bažnyčiai būtiną reikalą turėti nuosavą Alma Mater. Katalikiškasis Universitetas, kaip aukštesnė kultūrinė katalikybės apraiška ir kaip būtina priemonė katalikybei sėkmingai ir plačiai radijuoti į visas socialines sferas, yra Brazilijai gyvenimo laidas dabarčiai ir tikresnės ateities pažadas.

Šito idealo įgyvendinimas reikalauja, kaip ir kiekvienas dieviškas darbas, didelių aukų, tyro pasiaukojimo ir pilno duosnumo. Tačiau Brazilija neapsivils mūsų vilčių ir nepasirodys kurčia mūsų atšaukimui. Katalikiškojo Universiteto įsteigimas bus mūsų generacijos garbė.”

Katalikai Graikijoje

Syros vyskupas G. Vuccinas paskelbė savo tikintiesiems ganytojišką laišką, kuriame pabrėžia katalikų pareigą ginti ir palaikyti katalikiškąsias mokyklas.

Graikijoje katalikai sudaro mažumą. Tačiau vyskupai uoliai ir energingai kovoja už Katalikų Bažnyčios teises.

Syroje yra dvi katalikiškos mokyklos: viena mergaitėms ir viena berniukams. Seniau šias mokyklas lankydamo taip pat daug schizmatikų vaikų. Tačiau šiems dabar įstatymais buvo uždrausta lankyti katalikų mokyklas.

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

Paskandintas Kryžius

Dabar laisvame Vilniaus krašte, Palušės parapijoje, Šv. Kazimiero Draugijos Meironių km. jaunimo skyriui pastačius kryžių su lietuvišku užrašu, po nakčiai kryžius kažkur dingo. Paskiau paaiškėjo, kad lenkų kareiviai su puskarininkiu nuritę kryžių prie Lūšių ežero, įsivertę į laivą, nuvežė į kitą pusę ežero ir paskandino.

Neberadę kryžiaus jo statytojai, nenusiminė ėmėsi ieškoti. Po ilgo ieškojimo buvo surasta kunigų rage. Tikimasi ateinančią vasarą su didelėmis iškilėmis kryžius pašventinti su laisvosios Lietuvos broliais lietuviais.

Lenkijos Pabėgėliai Lietuvoje

Lietuvos vyriausybė, apsvarsčiusi padėtį ryšium su dideliu pabėgėlių skaičium iš Lenkijos, kurie apsunkina mažą valstybę, jau ir be to kenčiančią Europos karo pasėkas, kaip prekybos suvaržymas, ir kad rūpinimasis pabėgėliais trukdo jai atkreipti visą dėmesį į Vilnijos atstatymą, kreipėsi į SSSR, Vokietijos, Švedijos, Danijos, Norvegijos ir Amerikos vyriausybes, prašydama perimti dalį lenkų pabėgėlių. Sovietai jau davė sutikimą, kitų atsakymas tebelaukiamas.

Lietuvos Seimas Irgi Padidės

Į dabartinį Lietuvos seimą buvo išrinkta 49 atstovai. Atskyrus nuo Lietuvos Klaipėdos kraštą, išėjo iš seimo trys klaipėdiškiai atstovai, tad seime liko 46. Dabar grįžus prie Lietuvos Vilniaus kraštui su maždaug 500,000 gyventojų, skaitant po 1 atstovą nuo 50,000, numatoma, kad seimas padidės dešimčia atstovų. Dabartinio seimo kadencija baigiasi 1941 m. Seimas buvo rinktas 1936 m. Kol Vilniaus kraštas bus visiškai administraciniai sujungtas su visa Lietuva, tai yra kol bus išaiškinta tame krašte esančių asmenų pilietybė ir kt. turės dar praeiti kiek laiko, taigi ir rinkimai į seimą Vilniaus krašte dar neįvyks taip greit.

Per Lietuvą Važiuos 50,000 Vokiečių
Klaipėdos dienraštis “M. D.” rašo, kad

iki 20 lapkričio iš Rusijos bus išvežta 50,000 Rusijos vokiečių. Rusijos vokiečiai bus vežami geležinkeliais per Lietuvą. Lietuvos vokiečiai rūpinasi Vilkavišky, Virbaly, Kybartuos ir Kaune pravažiuojantiems vokiečiams įsteigti maistines.

Vilniuje Viskas Atgyja

Vilniuje gyvenimas visiškai susitvarkė. Darbai, mokslas, prekyba, pramonė atgijo; maisto gėrybių pilnos vitrinos. Iškeitus palengvintomis sąlygomis zlotus, suteikus darbą gyventojai atgauna pirkimo galią. Stabilizavosi prekių kainos ir prekyba įėjo į normalias vėžes, nes pirklys pasitiki pastovios valiutos verte ir gauna normaliai prekes papildyti. Miestai įveda lietuviškus užrašus.

Rengiasi Išleisti Albumą

Spaudos Fondas rengiasi išleisti naują, prieinamą visuomenei, Vilniaus albumą. 1923 m. išleistas, kad ir brangus buvo, bet jau išparduotas. Be to Spaudos Fondas išleido 10,000 Lietuvos valstybinių ženklelių — Vyčių ir keletą tūkstančių gražių sveikinių vilniečiams su Vyties ženklu, Respublikos Prezidento atvaizdu ir Vilniaus herbu (keturių spalvų).

Vilniaus Akcija Lietuvos Mokyklose

Alytaus apskrities pradžios mokyklose buvusio VVS pirmininko ir pradinių mokyklų inspektoriaus rūpesčiu, Vilniaus akcija savo laiku buvo labai išplėsta. Mokslo metų gale, išleisdami vyresniųjų skyrių mokinius atostogauti, mokytojai aprūpindavo juos Vilniaus pasais ir juose įklijuodavo VGF ženklelius. Ši ceremonija visur buvo atlikta gražiai ir iškilmingai. Be to, visose mokyklose prieš pamokas buvo kalbama Vilniaus malda. Kai kuriose mokyklose mokiniai vilniečiai sveikindavosi su mokiniais.

Dabar laimėjus kovą dėl Vilniaus, mokyklose reiškiasi didelis džiaugsmas. Mokiniai skaičiuoja kiek jie yra lėšomis prisidėję, prie Vilniaus atvadavimo. Ir dabar duosniai aukoja vilniečiams pinigais ir knygomis.

Buvusiam VVS-gos Alytaus apygardos komiteto pirmininkui mokytojai siunčia daug laiškais sveikinių ir padėką už Vilniaus kovos dvasios palaikymą per 11 metų.

LIETUVIAI AMERIKOJE

Sesuo Marija Kristina — Intensyvi Lietuvybės Skleidėja

Pranciškietės vienuolės sesers Marijos Kristinos (Ginkevičiūtės), kuri neseniai grįžo iš Lietuvos, tėvai ir giminės gyvena Philadelphia, Pa.

Sesuo Marija Kristina pastaruoju laiku jau atlanke Elizabeth, N. J., Kearney, N. J., Brooklyn, N. Y., Maspeth, N. Y., Mahanoy City, Pa., Hartford, Conn., New Britain, Conn., o rašant šią žinią, lankosi Amsterdam, N. Y., gi iš ten vyks į Rochester, N. Y. Visur lietuviškose parapijinėse mokyklose propaguoja lietuviybės idėją: skaito paskaitas apie Lietuvą, ragina vaikus gerbti lietuvių kalbą ir jų tėvų gimtinę, taip pat rodo paveikslus iš Lietuvos ir įvairius daiktelius, kaip lietuviškas tautini aprėdai, klumpės, lietuviška ratelė, įvairius rankų darbelius: juostas, kaimo drožėjų stovyklės ir kitokius įvairius daiktelius. Be to, mokina vaikus lietuvišku liaudies dainu ir plastinio meno. Vaikučiai, sako, labai įdomaujas tu.

Sidabrinio Jubilejaus Paminėjimas

800 žmonių — parapijiečių, svečių, veikėjų ir profesionalu pripildė Nekalto Prasiidėjimo Panelės Šv. auditoriją gruodžio 10 d. vakara. paminėti šios parapijos dvidešimts penkių metų sukaktuves.

Prie programos prisidėjo visos geriausios šios parapijos jėgos, kuri šandie yra viena didžiausių Amerikos lietuvių tarpe. Ji atsirado dvidešimts penki metai atgal ant Brighton Parko pelkių. Dabar ši kolonija progresuoja kultūroje ir ekonomijoje ir yra viena gražiausių sekeijų Chicagoje. Parapijos įsteigėjas buvo jaunas ir darbštus kunigas, klebonas Antanas M. Briška.

Statysią Naują Parapijos Salę

Youngstown, Ohio kolonijos lietuviai, o labiausia Šv. Pranciškaus parapijos parapijonai, savo parapijos susirinkime nutarė per 6 mėnesius laiko sukelti \$1,500 pastatymui naujos parapijinės svetainės.

Kleb. kun. K. Petreikis pranešė, kad tiek dar trūksta įsitaisymui svetainės.

Pašventintas Vienuolyno Provincijos Namas

Hartfordo vyskupijos ganytojas, Vyskupas Maurice McAuliffe, į savo vyskupiją priėmė netuovaites seses Nekalto Prasidėjimo raneles Sveciausios Vienuolijos ir leido joms nusipirkti naujokynui namus. Seses tuos namus nusipirko Thompson, Conn., netoli Marianapono Kolegijos. Tokiu budu šiame naujosios Anglijos miestelyje prasidėjo kurtis ir antrasis netuoviskas zidyns.

Nekalto Prasidėjimo šventėje, gruodžio 8 d., įvyko vienuolyno pašventimas. Iškilnėse dalyvavo daug dvasiškosios, įvairių vienuolių sesės ir nemaža prietelių. Vienuolyną pašventino Jo Prakilnybė kun. Praiotas J. Ambotas. Iškilnėms pritaikintą pamokslą pasakė kun. J. Valantiejus. Palaiminimą Sveciausiu suteikė kun. J. Švagždys. Seselėms buvo palinkėta gražaus pasisekimo šiame naujame darbe.

Šis vienuolynas bus provincijos motiniškas namas, nes seselės priklauso Lietuvai. Čia Amerikoje provincijos vyresnioji yra gerb. Seselė M. Aloyza, iš namų kilusi panelė Ona Šaulytė, gimusi Shenandoah, Pa. Namų vyresnioji yra Seselė M. Apolinara, iš namų kilusi panelė Emilija Urnikaitė, gimusi Providence, R. I. Mergaitės, norinčios įstoti į šią vienuoliją, kurios tikslas yra darbuotis mokyklose, ligoninėse, prieglaudose, bendrabučiuose ir taip toliau, gali kreipkis į gerb. Seselę Aloyzą, Villa Maria, West Street, Thompson, Conn.

Seknadienyje, gruodžio 10 d., gerosios Seselės padarė savo namų įkurtuves. Svečių atvyko labai daug iš visos plačiosios apylinkės. Visi svečiai labai džiaugėsi nauju pradėtu darbu ir linkėjo Seselėms pasisekimo, pradedant šį gražų lietuvišką darbą.

Miesto Taryboj Du Lietuviai

Nashua, N. H. mieste ir ši metą lietuviai laimėjo miesto rinkimuose į Mokyklų Tarybą (Board of Education) vieną narį, tai laimėjo teisėjas B. Degėsis. Nors per pirmą skaitymą balsų Degėsis turėjo mažiau balsų 29 už B. Atherton, bet, pareikalavus perskaitymo, Degėsis sumušė savo oponentą 89 balsais. Dabar lietuviai turi jau 2 narius taryboje — Tamą Grigą ir B. Degėsi.

Prie šių rinkimų daug dirbo Lietuvių Piliečių klubas.

Bažnyčiai Statyti Sklypas Jau Išmokėtas

Linden, N. J. lietuvių katalikų parapijos fondo komitetas praneša, kad bažnyčiai sklypas nupirktas ir išmokėtas; jis kaštavo \$7,000. Dabar tenka pagalvoti, kas toliau veiktina. Reikia mums centro, kur sekundiniais gautumėm lietuvių kunigą pamaldas atlaikyti, kur draugijos turėtų susirinkimus, pramogas ir t. t.

“Palaiminti, kuomet jums piktžodžiuoja ir persekioja jus, ir meluodami sako visa pikta prieš jus dėl manęs. Džiaugkitės ir linksminkitės, nes jūsų užmokesnis gausus danguje.” (Mato V, 11-12).

PRANEŠIMAS

Gražiausia dovana, kurią galime padovoti savo artimiems ar prieteliams, yra šv. Mišių auka. Visos kitos dovanos ar aukos pasensta, pranyksta, bet nuopelnai plaukią iš šv. Mišių aukos turi amžinos vertės, nes teikia malonių, kurios labai reikalingos čia ant žemės, ir kurios sudaro žymią dalį to turto, kurį turime krauti danguje, kur nei rūdis nesugadina, nei kandys nesuėda. Todėl geriausia ir naudingiausia dovana, ar gyviems ar mirusiems, yra šv. Mišių auka.

Tėvams Marijonams visados labai reikalingos šv. Mišių intencijos, kadangi vienuolyne nuolat gyvena daugelis kunigų, kurie kasdien turi atlaikyti šv. Mišias. TT. Marijonai Chicagos vienuolyne turi šešius kunigus: reiškia, kasdien jie gali šešias šv. Mišių intencijas išpildyti. Per juos todėl galima savo artimiems paaukoti tą nepabaigtos vertės šv. Mišių auką. Tie, kurie nori savo artimiems, gyviems ar mirusiems, suteikti didžią šv. Mišių auką, gali, siųsdami savo intencijas TT. Marijonų Chicagos vienuolynui, padaryti ir antrą gerą darbą, būtent paremti Dievui pasišventusius asmenis, kurie subūrę jėgas dirbaujasi vienuolyne. Įvykinti šiuos du gerus darbus siųskite savo šv. Mišių intencijas šiuo adresu:

REV. FATHER SUPERIOR,

2334 So. Oakley Avenue,

Chicago, Illinois.

4085283

